

Het Sliedrechts dialect (348)

Publicatie van de Werkgroep "Dialect"

Schoene

Onderlest las 'k me toch wad in de krant. Bij 'n jochie van twaolf jaer wazze z'n schoene gestole. Gewoon op klaorlichten dag. 't Aargste was nog wel dat 't knullechie d'r mè z'n aage voete instong. 't Wazze aarg dure sportschoentjies. 'k Mêên van 't maark Naaikie. 'k Zel 't wel niet hêêmel goed schrijve, want zô goed ben 'k nou ok weer nied in vreemde taole.

't Is, naer ze zegge, vandaeg d'n dag bij de jongeloi nogal in de mode om van die sloffies med 'n bekend naompie te draoge. Je ken netuurlijk nie achterblijve, dan vaal ie hêêmel uit de tôn. Nou ja, je ouweloï legge gewoon 'n paor briefies van honderd extrao op taofel en je kan d'r weer 'n pôôsie tege, temenste, azzie nie de pech hêt dat 't maark of de kleur vâ je schoene opêens nie meer kan in de ôdige vâ je maotjies.

Aamel goed en wel netuurlijk. As ze thuis zô gek zijn om krom te gaon legge voor 'n modegrillechie van zoon of dochterlief dan motte ze 't zelluf wete. Mor 't jatte van mekaors schoene azzie ze notaobene an je voete hêt, gaot Opao Bertus toch wel te ver.

Nied aals te duur

T'rwijl 'k dà zô zat te overdenke, 't lekend wel of d'n duvel d'r mee speulde, hoorde 'k m'n vrouw vanuit de keuke zegge dà 'k mor 's naer de Schoenkaoper mos gaon. 'k Was nôôdig an 'n paor nieuwe slippers toe. Ze zee d'r nog bij dat 't niet van die kertonne mogge weze. Die wazze te gaauw verslete. Neeje, 't mosse goeje leere stappers weze. Netuurlijk nied aals te duur, ze wazze mor voor de vekansie.

Nou ben 'k nie zô'n mannechie dà gauw naer de winkel stapt. Zeg mor gerust dà 'k 'r 'n broertie dôôd an hêt. 'k Wis dà 'k 'r nie onderuit zou komme. Van uitstelle zou geen afstelle komme, mor de vekansie begon toch pas over veertien daege, zôda 'k nog wel effe de tijd had.

De schoene liete me nie los en toe 'k op zô'n zeldzaome mooie zeumersdag in 't zonnechie m'n krantje zat te leze, dwaolde m'n gedachte af naer vroeger.

Robinson

Hoe gong dat nou vroeger bij ons thuis? Van maarkschoene hà je nog nooit gehoord. Ja, bij Van Mourikke in De Kaarkbuurt hong aaltijd wel een naombord mè Robinson d'r op, mor dà zee je nie veul. Je doch meer an die man die hêêmel in z'n êëntjie op 'n onbeweund ailand zat. Je weet wel, die Cruzoo. Hij zel trouwes ok wel waainig keus gehad hebbe mè wat ie 's an z'n voete zou doen. 'k Had as kaaind nie van die aals te beste voete bij m'n geboorte meegekregge. Op d'n bôjem vâ me schoene lagge 'n paor steunzole om m'n deurgezakte onderdaone nog 'n bietjie te stutte. 'k Hà van die rijglaersies, elken dag weer opnieuw de vetels deur de ôôchies haole. 'n Vervelend waarksie, mor je was nie beter gewend. De schoene wazze ok aarg êênvurmig van kleur. Mêêstentijds bruin mè leere zole. 'n Handige ome lapte de schoene op as ze weer 's an 'n verzoling toe wazze. Laeter kwamme de rubber zole. Die slofte je af tò ze hêêlemael op wazze.

Lefgozer

Tege die tijd kwamme ok de gekleurde schoene om d'n hoek kijke. Eerst zwarte, laeter grije en zô gong dat mor deur. Op 'n dag liep 'r zôwaer iemand rond op witte schoene! Had die knul effe bekijks! Daer was tie wel op uit ok. 't Was zô'n echte lefgozer. Nou hebbe ze voor zukke fegure wel andere naome; hij was wel 'n voorlôôper. Aal rap liep haalf Slierecht op schoene, zôas 'k net bescheve hêt. Toen iedereen 't dee, was 't niks besonders meer en was de maonie al gaauw v'rbij.

Gympie

'n Speciaal schoentje was de gymshoen 't Gympie zôas wij 't noemde. Dat was d'n eersten sportschoen. Nou was tie overal voor geschikt, behalve om mee te sporte. 't Was zô'n linne gevallechie mè rijgveterties. Gêên êêne steun voor ie voete. Bij 'n bietje regenachtig weer wazze ze al gaauw deur- en deurnat en daerbij wazze de zole nae 'n hortie spekglad. Nee-je, veul soeps was 't nie. Je zeurde je moeder wel d'r kop gek. Ze hadde ze aalemael an en jij kon toch d'n êênige nie zijn die Aal mijmerend schrok 'k op. Was 't aai'lijk wel zoveul anders geworde in de lôôp der jaere? Deeje wij in onze tijd wel aandere dan de jochies en maaisies van tegeswoordig? 't Kostte wat minder. Wij rege onze veterties vast, in tegestelling zôas 'k wel 's bij m'n klaainkaaindere ziet. Die frommele de veterties 'n bietje tusse de schoene, waerdeur 't stevige van de sportschoene gelijk weer verdwijnt. As 't naompie van 't maark mor te leze bleef, daer gong 't toch êêmel om.

Eên ding hadde we in onze tijd mee. Die linne sloffies wazze nie de duurste en krimmenêêle kwamme allêên mor in grôôte steeje en verafgelege lande voor. Die hadde 't verzien op aandere zaake en zeker nied op mijn gympies.

'k Gao mor 's op sloffe uit en wens ie aalemael 't beste van Opao Bertuzze.

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368.